

РЕШЕНИЕ

№ 499

гр. София, 30.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 14.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **10178** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административно процесуалния кодекс. Образувано е по жалбата на Етажната собственост на [жилищен адрес] кв. В., район „Студентски“, Столична община, представлявана от председателя на Управителния съвет Д. В. Д. чрез адв. Г. В. против отказ на главния архитект на район „Студентски“, Столична община, обективиран в писмо №към РСТ21-ГР94-817/2/ от 20.09.2021 г., по заявление вх. № РСТ21-ГР94-817/1/ от 12.08.2021 г. за изграждане на преместваемо съоръжение (тип Бариера за контролиран достъп) в границата на поземлен имот 1179, кв. 2, м. „В. ВЕЦ-С.“. Изложени са доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, поради противоречие с материално правните норми – отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. Обосновават се съображения, че правото на ползване на държавен (общински) парцел от страна на лицето, в чиято полза е учредена суперфиция преди 19.04.1996 г. е акцесорно право, произтичащо от отстъпеното право на строеж върху парцела и се разпростира в рамките на целия урегулиран парцел, поради което в тази хипотеза границите на урегулирания поземлен парцел определят териториалните предели на ограниченото вещно право на суперфицияра – ползвател на терена, върху който е учредено правото на строеж, в съответствие с разпоредбата на чл. 15, ал. 3 от ЗС (отм.) и чл. 105, ал. 1 от НДИ (отм.), респ. чл. 130, ал. 4 от З. (отм.). Поради това, че блокът е завършен в началото на деветдесетте години, Етажната собственост на [жилищен адрес] кв. В. има законово основание да получи разрешение за поставяне на преместваемо съоръжение (тип Бариера за контролиран достъп) в границите на УПИ I

„за ожс“, м. „В. ВЕЦ С.“, тъй като притежава вещно право на ползване върху целия парцел. Претендира се отмяна на оспорения отказ и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът Главния архитект на район „Студентски“, Столична община чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Изтъква, че от страна на оспорващия не са представени доказателства, установяващи правото му на собственост върху имота, за поставянето на преместваемо съоръжение върху който е поискано издаване на разрешение, респ. доказателства за съгласие на собственика на имота, поради което и не е издадено исканото разрешение за поставяне. Подробни съображения в тази насока са изложени и в съпроводителното писмо. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното: Предмет на настоящото съдебно производство е отказ на главния архитект на район „Студентски“, Столична община, обективиран в писмо №към РСТ21-ГР94-817/2/ от 20.09.2021 г., по заявление вх. № РСТ21-ГР94-817/1/ от 12.08.2021 г. за издаване на разрешение за поставяне на преместваемо съоръжение (тип Бариера за контролиран достъп) в границата на поземлен имот 1179, кв. 2, м. „В. ВЕЦ-С.“.

Административното производство е инициирано по заявления вх. № РСТ21-ГР94-817/15.04.2021 г. и вх. № РСТ21-ГР94-817/1/12.08.2021 г. за издаване на разрешение за поставяне на преместваемо съоръжение (тип бариера) на границата на поземлен имот 1179 и поземлен имот 4847 (бъдеща улица-тупик) в кв. 2, м. „В. ВЕЦ С., което да бъде изградена и поддържана от ЕС на блок 6 и да обслужва живущите в бл. 6. Към заявленията са приложени решение на Общото събрание на ЕС по протокол № 1 от 25.03.2021 г. за упълномощаване на председателя на УС на ЕС за започване на процедура по Наредба № 6/2009 за определяне на прилежаща площ към сгради в режим на етажна собственост в квартали с комплексно застрояване и по издаване на разрешение за поставяне на преместваеми обекти и рекламни елементи съгласно чл. 56 и чл. 57 от ЗУТ, отнасящо се до монтиране на бариера в края на улица-тупик от страна на [жилищен адрес] кв. В..

По така депозираното искане е постановен отказ, обективиран в писмо №към РСТ21-ГР94-817/2/ от 20.09.2021 г. Посочено е, че поради липсата на приложени документи за собственост и договори, респ. липса на вписване на носителите на правото на собственост в приложените скици от КККР липсва законово основание за удовлетворяване на искането. От правна страна отказът е мотивиран с липсата на условията на чл. 24, ал. 2 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община, както и с разпоредбите на чл. 56 и чл. 55 от ЗУТ. Като доказателство по делото са приложени копия от заповед за отчуждаване, заповед за обезщетяване и заповеди за настаняване, нотариални актове за самостоятелни обекти в етажна собственост [жилищен адрес] отчуждителна папка № 98-10-63/24.04.1987 г. за имот № 551, кв. 2, м. „В.“, ул. „452“ №10, отчуждителна папка № 98-10-18/29.12.1986 г. за имот №549, кв. 2, м. „В.“ и скици. По делото са приети и копия от актове за държавна собственост № 0021/25.11.1996 г., № 0020/25.11.1996 г., №0019/25.11.1996 г., № 0018/25.11.1996 г., №1935/28.05.1996 г. и

№1936/28.05.1996 г. Приложена е и скица - извадка от 12.07.2021 г. за определяне на прилежащата територия на [жилищен адрес][жк], УПИ I за ожс, кв. 2, м. „В. ВЕЦ С.“. Видно от същата прилежащата площ е 880 кв.м.

Изслушано е заключение от съдебно-техническа експертиза, от което се установяват следните релевантни за спора факти и обстоятелства: Предвиденото изграждане на [жилищен адрес] находящ се кв. В., район „Студентски“, м. „В. ВЕЦ С.“, кв. 2, УПИ I „за ожс“ за първи път е отредено с ПУП-ПРЗ, одобрен със заповед № РД-50-09-311/21.05.1986 г. по който бл. 6 попада в парцел II „за М.Р.Н.Р.Б. специални нужди“. Отчуждаването на терените за изграждане на блока е започнало 1987-1988 г., което се потвърждава и от приложените по делото заповеди №РД-40-151/03.02.1988 г., №РД-40-187/06.02.1987 г., №РД-40-723/04.05.1987 г. и №РД-41-697/04.07.1987 г. В Н. СО се съхраняват строителни книжа за [жилищен адрес] част от които са Разрешение за строеж №285/25.10.1989 г. и разрешение за строеж № 229/05.09.1989 г. за изграждане на нулев цикъл. Липсват данни за дата и годината на започване и завършване на строителството.

По делото са изслушани показанията на свидетеля Л. К. Д., от които се установява, че строителството на блок № 6 е започнало 1988 г. и е завършило към 1995 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК от надлежна страна, за която е налице правен интерес от неговото оспорване. Съгласно чл. 21, ал. 3 от АПК отказът да се издаде документ от значение за признаване, упражняване или прогласяване на права или задължения, представлява индивидуален административен акт. В настоящия случай, административният орган е сезиран с искане за издаване на разрешителен документ, което искане не е удовлетворено. При депозиране на жалбата е спазен срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният отказ е издаден от компетентния административен орган – Главния архитект на район „Студентски“, Столична община, съгласно чл. 56, ал. 2 от ЗУТ.

При издаване на оспорения отказ са спазени установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал.2 и ал.3 от АПК, доколкото в ЗУТ няма други специални изисквания. Посочен е издателят на акта, адресатът, обстоятелствата, мотивирали органа да откаже издаването. Изложени са фактическите и правни основания за издаването му.

Спазен е и материалния закон.

Условията и реда за издаване на разрешение за поставяне са регламентирани в чл. 56 от ЗУТ и Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община

Съгласно чл. 24, ал. 1 от Наредбата, поставянето на преместваеми обекти и на рекламни елементи се извършва въз основа на разрешение за поставяне. От своя страна, разрешението за поставяне се издава на: 1. собственика на имота; 2. лице, притежаващо договор за наем или с друг вид договор със собственика на имота, предоставящ право на временно ползване върху заетата площ от обекта или елемента и 3. лице, притежаващо изрично писмено съгласие от собственика на имота за поставяне на обекта или на елемента (ал. 2)

По делото не е спорно, че ЕС на бл. 6 не е собственик на УПИ I „за ожс“, кв. В., район „Студентски“, м. „В. ВЕЦ С.“, кв. 2. Същият е актуван с № 0021/25.11.1996 г., № 0020/25.11.1996 г., №0019/25.11.1996 г., № 0018/25.11.1996 г., №1935/28.05.1996 г. и №1936/28.05.1996 г. Видно от приложените скици, издадени от СГКК от 23.03.2021 г. в кадастралния регистър няма данни за вписани собственици или носители на други вещни права в имот с идентификатор 68134.1600.1179. По делото не са представени и доказателства, че заявителят е лице, притежаващо договор за наем или с друг вид договор със собственика на имота, предоставящ право на временно ползване върху заетата площ от обекта или елемент, нито пък че е лице, притежаващо изрично писмено съгласие от собственика на имота за поставяне на обекта или на елемента.

В хода на съдебното производство от страна на оспорващия е застъпена тезата, че ЕС на бл. 6 притежава право на ползване върху целия имот по силата на отстъпеното право на строеж учредено правото на строеж, в съответствие с разпоредбата на чл. 15, ал. 3 от ЗС (отм.) и чл. 105, ал. 1 от НДИ (отм.), респ. чл. 130, ал. 4 от З. (отм.). Действително, видно от приложените по делото заповеди за определяне на обезщетение от 1996 г. и 1997 г., респ. нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имот № 157, том II, рег. № 5847 от 15.11.2012 г. апартаментите в [жилищен адрес] дадени като обезщетение за отчуждени недвижими имоти са с отстъпени идеални части от правото на строеж. Същите обаче не могат да обосноват извод за наличие на хипотезата на чл. 24, ал. 2, т. 2 от Наредбата, предвид липсата на договор за наем или с друг вид договор със собственика на имота, предоставящ право на временно ползване върху заетата площ от обекта или елемент.

Липсата на отменителните основания по чл. 146 от АПК спрямо оспорената заповед налагат отхвърляне на жалбите.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, оспорващите следва да бъдат осъдени да заплатят на ответника направените по делото разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер, определен по правилата на чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав,

Р Е Ш И :

ОХВЪРЛЯ жалбата на Етажната собственост на [жилищен адрес] кв. В., район „Студентски“, Столична община, представлявана от председателя на Управителния съвет Д. В. Д. чрез адв. Г. В. против отказ на главния архитект на район „Студентски“, Столична община, обективиран в писмо №към РСТ21-ГР94-817/2/ от 20.09.2021 г., по заявление вх. № РСТ21-ГР94-817/1/ от 12.08.2021 г. за изграждане на преместваемо съоръжение (тип Барьера за контролиран достъп) в границата на поземлен имот 1179, кв. 2, м. „В. ВЕЦ-С.“.

ОСЪЖДА Етажната собственост на [жилищен адрес] кв. В., район „Студентски“, Столична община, представлявана от председателя на Управителния съвет Д. В. Д. да заплати на Столична община, район „Студентски“ разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: